

NIEUWSBRIEF, sept. 2025

SAMEN KUNST VERKENNEN

*"Weet je?", zei de weg
"er is nog zoveel moois te zien
op de weg die voor je ligt".*

Uit Onderweg
Rozemarijn Aalpoel

Foto Grietje van den Broek

Onderweg

Op een zomerse dag zat ik met vriendin Wilma met een koffie2go bij de A-kerk. Ineens viel mijn oog op de rood- witte streepjes op een van de bomen. Wilma wist het meteen: dat is het Pieterpad. We besloten om het pad meteen maar een stukje te verkennen. En inderdaad even verder op een lantaarnpaal nog een teken. We voelden ons onderweg op Pieterpad. Al lopend spraken we over de verschillende manieren waarop we onderweg zijn. Zo maar een stukje lopen of fietsen, een kunstwerk maken, ziek zijn, onze sport- en beweegvorderingen, naar de markt, mensen ontmoeten. Van opstaan tot naar bed gaan. Kortom zoveel te beleven onderweg. Eigenlijk zijn we ons hele leven onderweg.

Een mooi thema om kunst over te maken, zo vonden wij. Zo ontstond het thema voor deze nieuwsbrief: **Onderweg**

En wat kregen we weer mooie en diverse werken van onze kunstverkenner opgestuurd
Schilderijen, tekeningen, verhalen, foto's, belevenissen vanuit verschillende invalshoeken. Kunstverkenner zijn vaak onderweg,

Ik wens iedereen
veel kijk- en leesplezier.

Namens de redactie
Aly van Beek

Inhoud jaargang 6, nr 2

- Ontmoetingen onderweg
- Op folly-tour
- Vonken Onderweg
- Onderweg Verbeeld
- Schilderen onderweg
- Rondje Noorderzon
- Door de lens van..
- Onderweg in India
- Met Mankes in Oranjewoud
- Onderweg met SKV

Redactie

Bijdragen van SKV-ers

Eindredactie Aly van Beek

Inleverdatum volgend nr.: 01-12-2025

Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV

Mary Ritsema (06)34929451

info@samenkunstverkennen.nl

www.samenkunstverkennen.nl

Ontmoetingen Onderweg

door Mieke Linders

Meer nog dan het doel zou de reis zelf te prefereren zijn. Denkend aan Odysseus, die na de Trojaanse oorlog tien jaar op weg was naar zijn Penelope op Ithaca.

Mijn moeder volgde eens haar geliefde vanuit het net gebombardeerde Praag, de stad waar zij opgroeide, naar het naoorlogse Nederland. Een lange reis in die dagen. Over die reis en een cultuurschok, die er geweest moest zijn, sprak ze weinig. Wel mocht ze graag vertellen over haar geboortestad en het Boheemse land waar ze vaker naar terugkeerde. Pas na zeven jaar werd haar de allereerste keer een visum verstrekt. Het waren andere tijden.

Koosje onderweg in Dromenland

Dat haar dochter vele jaren later terecht kwam op het platteland van Noord Nederland kon haar als stadsmens wel eens verbazen. 'Je kunt er inderdaad mooie wandelingen maken...', constateerde ze welwillend. Die tochten maakt haar dochter dan ook. Na een ongeluk weliswaar enigszins beperkt. Meer nog dan het doel van revalidatie en de hond uitlaten, vormen de diverse ontmoetingen op deze kleine reizen een hoogtepunt.

Wat bijvoorbeeld te denken van de baas met hond die zijn border collie liefdevol gadesloeg terwijl die zich vermaakte in het water van het diep. Baas vertelde hoe het dier speelde met de water spetters die het zelf teweeg bracht. Trots liet hij weten dat deze schapendrijvers wel 300 commando's konden opvolgen. Hij liet me staaltjes van een frappante gehoorzaamheid zien, waar mijn adoptie hond wat van kon leren.

Bij benadering een week later tref ik opnieuw een man met hond op bijna dezelfde plek. Na natuurlijk een praatje over de hond, vertelde hij boeiend over de ontstaansgeschiedenis van het nieuwe museum in de buurt. Als mede initiatiefnemer kon hij schetsen hoe de totstandkoming geen sinecure was geweest. Het resultaat was zeer geslaagd. Koninklijke 'Willem' kwam openen, al vermoedde de man dat de moeder van de koning mogelijk een betere kijk op kunst had. Vervolgens kreeg ik nog een interessante uitweiding over een literair boek dat hij in corona tijd schreef.

Een - vrolijke - ontmoeting vond plaats toen een vrouw in lichte zomerkleding me begroette. Ik sprak haar enkele keren eerder toen ze samen liep met een buurtgenoot. Haar openheid en levenskracht waren in het oog springend. Ze stelde zich nu voor en onthulde dat ze twee en tachtig lentestelde. Slechts enkele maanden geleden had ze haar laatste geliefde ontmoet. Het was niet de bedoeling geweest, maar dat gebeurt dan, vertrouwde ze me toe. Hij is maar net de zestig gepasseerd, maar het gaat goed. 'In het leven krijg je niks voor niks', leerde ze me. Twee nieuwe schouders en een nieuwe heup konden haar van weinig weerhouden, zo leek het. 'Bewegen, dat is belangrijk!' Ze voegde de daad bij het woord en wandelde soepel verder.

Aan het Lauwersmeer tref ik tal van hondenbezitters. Ik liet me graag een hart onder de riem steken door een man die na een praatje, terugkerend van zijn rondje, meende dat een verbetering van mijn lopen volgens hem wel degelijk tot de mogelijkheden behoorde. 'Ik ben namelijk enigszins spiritueel ingesteld', lachte hij me ietwat beschroomd toe, waarna hij zijn hond volgde.

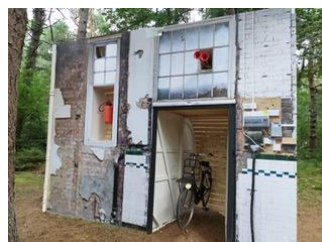
Een andere keer was het een aardige gepensioneerde fysiotherapeute die met me meeleeftde en een mogelijke diagnose opperde.

Dichter bij huis, wonend tegenover het toegangspad naar de begraafplaats, tref ik van tijd tot tijd bezoekers op weg naar de rustplaats van hun geliefde doden.

Een weduwnaar uit een naburig dorp met een fraaie bos oranje dahlia's in de hand zag mij in mijn voortuin. Ik kende zijn verhaal min of meer. Na een groet, wees ik hem erop hoe de prachtige kleur van de bloemen overeenkomt met de haarkleur van zijn overleden vrouw. Vervolgens vertelde hij me in geuren en kleuren met veel details over het dramatische einde van zijn echtgenote.

Enkele weken later lag op het tafeltje bij mijn achterdeur een bos prachtige oranje dahlia's.

Op Folly-tour in Norg

Op 6 augustus j.l. liep ik met een groepje vrouwen een deel van de Folly-wandeling in Norg. Een Folly is een gek bouwwerk zonder functie, bedoeld om als blikvanger of kunstwerk iets aan het landschap toe te voegen. Al wandelend door het Drentse landschap bekeken we uitgebreid deze bijzondere werken en leverden volop commentaar.

Een mooie wandeling, waarin kunst, architectuur en design samenkomen.
Aly van Beek

Onderweg, Vonken met Vodden

Wilma C, Lon en Wilma V

Onderweg Verbeeld door Teken/schildergroep

Na de zomerstop kwam de groep Kunstverscheurders, die vooral tekent en schildert, op 10 september j.l. weer bij elkaar. Het was fijn bij te praten en samen weer aan de slag te gaan. De inspiratie bloeide weer op. Ook met het thema Onderweg

Uit mijn leven
Romy Stomp

Gedachtengang, Maria Disco

Waterpret, Grietje van den Broek

Op Pieterpad bij de A-kerk
Aly van Beek

Testen hoe ver je komt
als lopen niet vanzelfsprekend is.
Geert Ritsema

Geïnspireerd op trein door flat in China.
Mary Ritsema

Schilderen onderweg

Eigenlijk ben je je hele leven onderweg van geboorte tot dood. Met onderweg kun je alle kanten op. Ik kies ervoor jullie mee te nemen naar een schildersweek in augustus afgelopen jaar. Mijn man en ik waren een week in Kalbersfeld in Thüringen. Dit ligt in voormalig Oost Duitsland en dat was ook duidelijk te merken. Het was een rustig dorp met huizen die deels zeer slecht onderhouden waren en een sfeer die je ongeveer vijftig jaar terug in de tijd zette.

We waren daar voor een week schilderen in de open lucht onder begeleiding van een Nederlandse docent. Zij had in dit dorp een oud gasthaus gekocht: Zum Horselberg, waarin ze verschillende kamers had gebouwd voor gasten. Er was een atelier bij, gezamenlijke ruimtes en een lekker buiten terras. We logeerden bij haar en kregen ook ontbijt en lunch. Voor de avondmaaltijden gingen we met de groep van 8 cursisten en docent naar het plaatselijke restaurant of naar een restaurant in de omgeving, waar we heerlijke lokale specialiteiten aten en genoten van het Duitse bier. De kamers waren nogal basic, afgetimmerd met hout en het waren dunne wandjes. Het deed me denken aan mijn oude kamertje op onze boerderij vroeger waar ik ook duidelijk de geluiden uit de stal kon horen. Het was erg gezellig en de sfeer in de groep was uitstekend.

Het schilderen zelf was heel inspirerend, het was fijn weer en de omgeving was heerlijk rustig en ontspannen. Echt een weekje focus op schilderen met olieverf van wat je zag in het landschap. Het leverde drie schilderijen op. Twee op de berg en een bij de rivier. Een van de dagen besloot ik niet onderweg te gaan voor de lunch maar gewoon te blijven schilderen bij de rivier en me de lunch te laten meenemen. Dit was een sublieme ervaring, in mijn eentje in dat landschap zonder mensen met in de verte alleen af en toe het geluid van een trein.

De resultaten van deze week kunnen jullie hierboven bekijken.
Geesje Nijhof

Rondje Noorderzon 2025

Rondje Noorderzon, Vrijdag 22 augustus ,iets na vijfen. Bij de ingang zuidzijde in het Noorderplantsoen was het al gezellig druk. Iedereen leek elkaar hier te ontmoeten – met een drankje in de hand en een hapje van één van de vele eettentjes. Ons rondje begon zonder haast. We hadden geen programma en tickets. We wilden er gewoon wat rondkijken en maar zien wat we tegenkwamen.

We slenterden langs de vele eetkraampjes en belandden bij de grote tent waar een lezing bezig was – iets met het knippen in DNA. Interessant, maar toch niet waar we voor kwamen. We hielden het kort, leverden de verkregen koptelefoons in en vervolgden onze weg.

Niet veel later troffen we een muziekbandje dat speelde in een container. De muziek was best prettig, mooi gezongen liedjes met swingende muziek, perfect voor een zomeravond in de buitenlucht. Maar in die kleine ruimte kwam het niet helemaal tot z'n recht. De bij de ingang gekregen oordopjes hadden ons al kunnen waarschuwen. Ik blijf het jammer vinden dat de kleine voorstellingen en optredens bij de Noorderzon in containers plaats vinden. Na een klein uurtje liepen we bevrijd uit de container weer verder.

En toen, ineens, stonden we oog in oog met een indrukwekkend kunstwerk: een gigantische kat, opgebouwd uit oude jerrycans. Kinderen klauterden erin en erop. Mooi gemaakt door Michael Velt zagen we op het bijbehorend bord.

Even verder viel ons oog nog op een verzameling knuffelstoelen. Veel bezoekers lieten zich hier in allerlei houdingen fotograferen. Leuk om even bij stil te staan. Aan de noordkant van het terrein beloofde een bord bij de Nova- tent nog diverse films en oa Poëzie in het park. Interessant! Maar helaas, net niet op onze vrijdag

We sloten ons rondje af zoals het hoort op Noorderzon – met een gezonde pannenkoek én een ongezond maar o zo lekker patatje. We hadden het daarna wel gezien en liepen tevreden terug over het alsmat drukker wordend Noorderplantsoen.

Volgend jaar weer. Misschien toch wat beter voorbereiden en vooraf kijken wat we willen bezoeken. Tja, die keuze tussen doelgericht op weg naar... en gewoon maar onderweg zijn .

Onderweg door de lens

Van Grietje van den Broek

Onderweg in India door Herman Kassenberg

Op gevaar af dat mij wordt verweten dat ik me er wat makkelijk van afmaak lever ik enkele reisverhaal-fragmenten in die ik toentertijd (2007) schreef om het thuisfront te informeren over mijn wederwaardigheden, in India. Het betreft een reis die ik al in de zestiger jaren had willen maken maar er toen niet van kwam.

Bericht uit Koochi en Trichur

Gisteren, op weg naar het centrum van Koochi wandelde ik een terrein op dat zeker een keer zo groot was als het Museumplein in Amsterdam en daar hadden de communisten een propaganda-avond georganiseerd. Er kwam een onafzienbare grote stroom mensen op af; ik kan zulke dingen slecht schatten maar het waren er tienduizenden en allemaal met rode vlaggen met hamer en sikkel. Ik heb er uren staan kijken en het bleef maar doorstromen. Dichte drommen die massaal dat terrein op wilden. Het was bepaald ontroerend al die Indiase, Hindoestaanse verworpenen der aarde die volstrekt terecht voor een beter leven opkwamen.

Of het helpt? Het lijkt China te gaan lukken maar zie niet ten koste van wat. India met z'n democratie heeft het een stuk lastiger. Als je wat verder loopt dan de binnenstad en ziet waar de riksjaridders en de theepluksters wonen (om het maar het maar niet te hebben over de mensen die ook 's nachts op straat wonen en leven) dan snap je de populariteit van het communisme wel. India kan dan wel booming zijn maar voor zulke mensen is het nog steeds armoe troef. Van de ruim 1,2 miljard mensen zijn er nog steeds 800 miljoen straatarm. In Kerala hebben de communisten het al jaren lang voor het zeggen en er is zelfs een communistische premier geweest (of nog steeds?). Frappant is dat Kerala het laagste percentage analfabeten heeft. Zo zie je maar weer dat niet de sultans, de maharadja's of de voorgangers in de Hindoetempels een beter leven van de bevolking heeft bevorderd maar de communisten. Ach ik weet het wel, je kan er ook heel veel op aanmerken als je kijkt wat het communisme in Europa heeft gedaan. Overigens moest ik bij die communistische manifestatie nog wel even denken aan de keer dat ik in de zeventiger jaren naar een avond ben geweest waar Marcus Bakker, de meest bekende Nederlandse communist van mijn tijd, sprak. Het zaaltje was nog niet voor de helft v

In de brochure van Buitenlandse Zaken las ik dat je wordt aangeraden om je als westerling vooral niet te vertonen bij politieke manifestaties; dat zou gevaarlijk zijn. Nou, ik ben een paar dagen geleden in Trichur naar een politieke manifestatie van de Congrespartij geweest. Dat zijn echt onvergetelijke gebeurtenissen. Kijk, je snapt er natuurlijk niets van omdat je de taal niet kent. Maar het is echt fantastisch om te zien, vooral om de zich langzaam voltrekkende totale chaos te aanschouwen. Het zou om 8 uur 's avonds beginnen, was mij verteld en tegen die tijd was de hoofdstraat naar het terrein (in de binnenstad) waar één en ander zou plaatsgrijpen, afgesloten. Afsluiten betekent in India, althans in Trichur dat de politie het verkeer

tegenhoudt en er vervolgens een gigantisch verkeersopstopping ontstaat. Om 8 uur, dan is het in India al zo'n beetje donker, hadden zich al uren eerder allerlei eettentjes op het terrein geïnstalleerd en zaten mannen op hun hurken naast de aan hun fiets vastgebonden containers met thee.

IJsverkopers en vrouwen die plastic zakjes met ranja verkochten uit een houten bak, hadden hun zaakjes verlicht met kokosolie-lampjes, anderen hadden een kaars aangestoken en de meest geavanceerden, een benzinebrander-lamp. Op een groot podium begint dan een spreker zijn verhaal te vertellen versterkt door megagrote luidsprekers en ondertussen komt dan de optocht op gang waar ook allerlei sprekers al of niet versterkt door een megafoon hun verhaal dwars door de andere sprekers heen de mensenmassa in toeteren. Ter verlevendiging van de gang van zaken manifesteren zich ook nog tientallen muziekgroepen die hun nummers tetteren en/of trommelen. en dan niet afwisselend maar allemaal tegelijk. Daartussenin zijn er jonge mannen die een soort dans met veel gesprong uitvoeren en elkaar ophitsen om zo hoog mogelijk te springen. Daarachter lopen dan jonge mannen en vrouwen met grote op borden geplakte fantasiebloemen.

En nou ja, je gelooft het of niet maar na ongeveer een uur ging overal het licht uit, een powercut. Daar kijkt in India niemand van op want het gebeurt om de haverklap en is ook de reden dat vrijwel alle, beetje goedlopende winkels een aggregaat voor de deur hebben staan. Eventjes is het aardedonker met hier en daar de lampjes van de verkopers, eigenlijk heel romantisch maar dan gaan de aggregaten aan en kunnen we elkaar weer zien. Het verkeer vond de powercut blijkbaar hét moment om weer gas te geven en al claxonnerend en toeterend laveerden ze tussen de hele karavaan door. De politie deed nog een ultieme poging een en ander in goede banen te leiden maar tevergeefs,

er was geen houden meer aan. Het verkeer in India ontwikkelt dan z'n eigen dynamiek en als je het momentum mist, ben je nergens. (Marieke je moet echt eens een keer met een stel collega's een studiereis naar India maken ter bestudering van dat fenomeen. Daar kunnen jullie in de provincie heel wat van leren). Het was niet zozeer ter vergroting van de chaos maar wel van mijn plezier dat een olifant in dit soort optochten niet ontbreekt en dit exemplaar een geweldige plas begon te doen. En als een olifant begint te plassen dan komt er wat; het hield niet meer op. Tot besluit kreeg hij nog een indrukwekkende erectie. Buitenlandse Zaken kan me wat, zoiets wil je toch niet missen.

Zeg ik hou er mee op. Dus ik vertel niet meer althans nu niet over mijn bijwonen van een dienst in de moskee en het bezoek dat ik na afloop moest afleggen aan de man die naast mij knielde en boog. En ook niet van mijn bezoek aan de kapper om me te laten scheren. Dat wordt overigens door de Leeuwarder GGD afgeraden maar ik heb vroeger, in de vijftiger jaren vaak bij de kapper moeten wachten op mannen die nog geschoren moesten worden, dat leek me toen zo chic, dat wilde ik ook een keer meemaken. De man die mij heeft geschoren gebruikte trouwens een spiksplinternieuw mesje; ik zag het hem uit de verpakking halen.

De volgende keer zal ik nog iets vertellen over de markten. Dat is echt een bijna niet te beschrijven fenomeen met drommen mensen, vol kleuren en geuren. Zo'n markt is vol contrasten, zowel gebruiksvoorwerpen uit de tijd van mijn opa en oma als ook dingen die ik vrijwel nooit eerder zag. Een marktbezoek is vrijwel het eerste dat ik doe als ik weer in een nieuwe stad arriveer.

Nu houd ik echt op, ik kan dus niet meer uitvoerig vertellen van de weerzinwekkendste en onsmakelijkste tafelen die ik tot nu toe zag. Ik weet natuurlijk wel dat dit stereotype voor een Europeaan is maar toch vind ik het weerzinwekkend. Het is stuitend en onbeschaafd, erger dan de vreselijkste stank van pis en stront, van ratten langs de spoorbaan en op de stations of kakkerlakken onder je bed of het met huid en haar roosteren van geitenkoppen.

Op het strand zag ik vanmiddag vissers die vanaf het strand met een lijn met haken staan te vissen; die vissers gaan doodgemoedereerd naast elkaar door hun knieën om dan op hun hurken hun behoeftes te doen. Ze trekken zich niets van mij aan en ik zie hoe ze hun darmen ontlasten van lange slierten poep. Ik zie het zo van tussen hun billen naar beneden komen terwijl ze onbekommerd zitten te keuvelen. Mijn moeder zou gezegd hebben: "ik keek ze zo voor Pinksteren en Pasen."

Met Mankes onderweg in Oranjewoud

In de vorige nieuwsbrief betoogde ik waarom ik de tentoonstelling van Jan Mankes in museum Belvédère “ moest gaan zien”. Eind juni was het eindelijk zover en kan ik zeggen dat dit helemaal waar is. Samen met mijn man heb ik genoten van zijn verstilde werken in museum Belvédère in Oranjewoud. De omgeving waarin Jan Mankes van 1909- 1915 woonde en veel van zijn werken maakte.

Onze eerste indruk: wat staat het museum daar prachtig. Lopend vanaf de parkeerplaats naar de ingang van het museum liepen we door een bloeiend veld met mooie beelden, die we eerst hebben bekeken

De tentoonstelling “ Jan Mankes, Uiting geven aan het geestelijk leven” bevond zich in de linkervleugel. Daar staan we tegenover zijn prachtige dromerige werken. Er is een wand met de personen/ familie uit zijn directe omgeving, een wand met zijn zelfportretten , zijn dieren en niet te vergeten de Woudsterweg, waar de schilder op uitkeek vanaf zijn woning. Allemaal prachtige werken in zijn eigen kenmerkende stijl. We bekijken en bewonderen ze allemaal in een rustig tempo.

Eerlijk gezegd vind ik de donkere zware lijsten wat jammer, maar dat is een kwestie van smaak. We sluiten ons bezoek af met een kopje koffie in het museumrestaurant aan het water en een wandeling in de prachtige omgeving.

Na een verlenging tot 24 augustus krijgt de tentoonstelling nog een toegift tot 21 september.

Voor meer informatie: [https://www.museumbelvedere.nl/nl/nu te zien/grote-zaal/](https://www.museumbelvedere.nl/nl/nu%20te%20zien/grote-zaal/)

Onderweg met SKV

Wat gaan we doen?

Startbijeenkomst seizoen 2025- 2026 over Voorwerpen met een verhaal

Tijdstip: donderdagmiddag 9 oktober van 13.30- 16.30 uur

Plaats: Amkemakoepel, Amkemaheerd 481-A te Groningen

Voor : SKV- deelnemers en geïnteresseerde introducés

Voorwerpen met een Verhaal

We hebben allemaal voorwerpen in huis waar een verhaal aan vast zit.

Het kan een erfstuk zijn, iets van vroeger, een gek vakantiesouvenir, een special gebruiksvoorwerp of zomaar iets wat je hebt gekregen of gevonden.

Speur even rond in je huis en neem zo'n voorwerp mee.

Op de bijeenkomst gaan we met het voorwerp aan de slag.

Je kan kiezen tussen over het voorwerp **Schrijven** (verhaal, gedicht, blog) etc) of **Verbeelden /Tekenen** (potlood, houtskool, stiften, krijt verf).

Twee ervaren SKV-ers geven tips.

Aanmelden voor 1 oktober via info@samenkunstverkennen.nl

Waar zijn we recent geweest?

Op 25 mei 2025 bezochten we met een groepje SKV-ers de open dag van de Biotoop in Haren. De Biotoop, gevestigd in het voormalig Biologisch Centrum van de Rijksuniversiteit in Groningen, is met ruim 100 ondernemers de creatieve bruisplaats van Noord Nederland geworden.

Wij begonnen met de expositie 'Go your own way' in de nieuwe kunstruimte KEL-30. Hier zagen we een aantal indrukwekkende grote kunstwerken van kunstenaars, die in de ruimte experimenteren.

Daarna gingen we langs bij diverse ateliers. Het leuke daarvan was het persoonlijk contact en uitleg van de kunstenaars.

Een inspirerende plek, waar we graag nog eens terug komen, zo was onze conclusie,

Zie ook: <https://samenkunstverkennen.nl/evenement/met-skv-naar-de-biotopendag-25-mei-2025/>

